Cubul Rubik cu zece pătrate albastre

de Bogdan Suceav

după ce termini prima faţă aduci un şir în jurul ei care să se potrivească centrelor de pe feţele laterale, acolo, dincolo, aici şi în spate, sunt patru, dar de unde vin toate celelalte, iată-le, acum le ştiu, a acum ştiu, e a nu ştiu câta oară când le fac, ia uite păsările acelea de peste drum, acel drum, peste acest drum, de unde oare ştiu acest drum, cred că am mai fost aici cu mama, poate ieri sau poate anul trecut, s nu ştiu când, eram şi cu Patrocle, era de ieri era mai mic, îmi aduc aminte de acest drum

Stă lipit cu spatele de zid pe aleea care duce către Biserica Doamnei. În faţa lui un stâlp pe care află un semn de circulaţie: cedează trecerea. Un pardesiu uşor, de primăvară, de culoare gri, cu un fular albastru. Stă sprijinit de zid. Umărul atinge o pată de umezeală pe zid. Pe cap un fes ca de copil, contrastând cu barba nerasa. În mână ţine un cub Rubik. Toată atenţia lui îndreptată asupra cubului. Din buzunar atârnă o lesă de câine, cu cureaua desfăcută. În spatele lui o echipă de muncitori mută câţiva saci cu ciment. O schelă neterminată înveleşte Biserica Doamnei.

acolo vin trei pătrate albastre, două pe colţ, unul pe centru, albastru cu galben, el e albastru cu galben, acolo spre galben, da, da, chiar el e galben, apoi din nou acela, ar trebui să fie demult gata, poa s-a plictisit Patrocle de când fac, el s-a plictisit, da, he he, ce amuzant s-a plictisit şi câinele de când fac cubul pe partea cu galben

O maşină intră în gang, claxonează, şi după câteva clipe şoferul lasă geamul jos şi strigă ceva, d te dom'ne la o parte, aici te-ai găsit să te joci, om în toată firea, am de dus materialele astea, dă-te dom'ne de aici, apoi a tăcut. A văzut privirea lui şi a tăcut. A aşteptat câteva clipe şi a împins înainte maşina, înce şi l-a urmărit cum se trage la o parte înspre gangul blocului. A ţopăit ca un piţigoi, parcă numai într-un picior. L-a urmărit cu privirea, apoi a accelerat.

parcă s-a auzit ceva, cineva a zis ceva, dar de unde sunt zece pătrăţele albastre, nu, nu se poa am numărat şi dau zece, nu e posibil, cubul are doar nouă, de fiecare culoare doar nouă, încă o dată, un doi, trei, patru, cinci, şase, şapte, opt, nouă, zece, da, da, dar nu se poate

A trecut părintele, îmbrăcat în haina lui neagră, lungă, cu pălăria neagră pe cap, s-a uitat la el, l- măsurat de sus până jos. A văzut lesa de câine care atârna din buzunar. S-a întors, s-a mai uitat o dată. A spus ceva. A intrat în curte, apoi în biserică. Ca să intre în curte a ocolit sacii cu ciment pe care muncitori terminaseră de mutat. Atunci l-au văzut şi muncitorii.

se poate ca la o anumită aşeare a figurii să dea alt număr atunci când numărăm? adică, atunci când numărăm o dată să dea nouă, dar când schimbăm figura să dea zece, asta s-a întâmplat, poate nu a de unde, dar am numărat şi desigur că pot fi o dată zece, altă dată nouă, şi de fapt toate obiectele se pot număra în feluri care depind după aşezare, de fapt patru puncte puse în linie nu e deloc totuna cu patru puncte puse în pătrat

Unul dintre muncitori a zis ceva, altul l-a împins. Du-te şi pune-l să care nişte saci cu ciment, dacă tot stă şi-o freacă acolo. Ceilalţi doi au râs. Dă-l în pizda mă-sii, uită-te la el, ţopăie ca o sperietoare ciori. Care sperietoare, bă, aia stă înfiptă în par. Uită-te la el cum ţopăie. Atunci a ieşit preotul din biserică şi a spus ceva femeii de serviciu. Ea a dat din cap, nu, nu l-am mai văzut pe aici să ia prescuri sau colivă. Nu, nu. Atunci ce face aici?

Patrocle? unde e câinele, era doar aici, aici era, trebuie să fie aici, la spate poate, nu se poate nu fie aici, s-a ascuns în spatele meu, are chef de joacă, când era mic şi eu eram mai mic şi el avea chef d joacă aşa făcea, alerga înconjur

E pierdut, a spus părintele, uită-te acum cum se roteşte şi trage de lesă, e clar pierdut. Probabil e internat undeva şi acum a ieşit şi n-a mai fost de zece ani afară sau aşa ceva. E plin de ei în ştirile din ziar Nu poţi să ştii niciodată. La care femeia de serviciu a spus: mai bine să spun plutonierului, să-l chem şi să ia el să vadă ce e cu el. Stai aşa a spus părintele, e ceva ciudat, uită-te cum umblă.

dacă ai un câine şi îl cauţi şi nu-l mai găseşti, asta înseamnă că prima oară când l-ai numărat era unu, apoi când nu l-ai mai găsit ţi-a dat zero, adică nimic, adică nu mai e, atunci când nu mai e, nu s poate să nu mai fie, Patrocle ştia drumul spre casă, el era câinele care ştie drumul acasă, mama l-a învăţat, era câinele meu şi uneori el îşi amintea

Pe peretele gri se prelungea ploaia din ziua de ieri. O pată mare de igrasie se întinsese pe toată bolta. Uşa de la gunoi era legată cu lanţ. Uşa fusese cândva vopsită galben, acum întindea pete mari, ruginii. Înspre stratul de flori ofilite, un alt lanţ, care fusese de culoare verde. De copac era legată o bicicletă. Unul dintre muncitori se apropie de ea şi scoase o sticlă cu apă din geantă. Începu să bea. Îl priv îndeaproape. După o clipă spuse: ce dracu' se joacă ăsta? Tu ştii ce e ăsta? Da, răspunse celălalt, am văzu demult, cubul colorat, nu e uşor. Tăcură o clipă. Cel cu sticla întrebă: păi şi el de unde ştie să-l facă. Nu ştie, zise celălalt, doar îl învârte fără rost, nu are cum să ştie, e fumat rău. N-are cum. Ia să mă uit şi eu.

hei, e al meeeeu, nu se poate, al meeeeeeu, el e al meu, mai aveam puţin şi era gata, nu roti, nu nu nu, eram gata, aveam faţa albastră gata, aş fi fost gata de multă vreme, dar are zece albastre, are zec are acum zece pătrate albastre, nu roti pentru că apoi nu le mai pot număra, uneori nu se pot număra, nu are cum număra, nimeni nu poate număra, de ce ai rotit, nu trebuia să faci asta

Ce zice ăsta? Lasă-l în pace, dă-i-l înapoi, nu te juca cu el. Lasă-l. Ce-am făcut? mă uit şi eu puţin. Vezi-ţi de treabă şi lasă-l în pace. Atunci părintele a zis femeii de servici da, du-te şi zi-i plutonierului, cred că ar fi mai bine. Nu poate să umble prea bine, poate are rahitism sau aşa ceva.

dă-mi-l înapoi, dă-mi-l, aşa, de ce ai rotit, acum cum să fac, ce sunt, care sunt, câte sunt, trei aici, apoi şase au rămas pe loc, nu mai ştiu, da, sunt nouă, acum e bine, acum e bine, sunt nouă, de aici ştiu, asta e faţa care are LLLRRU, apoi se face o aşezare de faţă, mai rămân trei rotiri, acum

Nu înţeleg ce spune, zise plutonierul, nu ştiu ce zice, nu răspunde la ce îi zic eu. Da, zise de pe margine unul dintre muncitori, dar nu răspunde la întrebări. E violent? a întrebat plutonierul şi se pipăi pe centură. Nu ştim, zise celălalt. Care violent, spuse preotul, nu vedeţi, îl lipeşti cu două degete de perete. E pierdut de pe undeva. Da, spuse plutonierul, noroc că nu suntem departe, o să-l duc la intrarea de pe strad Eforie. Vedem acolo dacă cineva l-a dat pierdut. În astfel de cazuri îi dau pierduţi foarte repede.

da, mergem, o sa trecem strada, parcă am mai fost aici, stai aşa, faţa opusă celei albastre e ce galbenă, nu se poate muchie albastru cu galben, nu se poate, are o muchie în plus, ăsta nu e un cub cinst ceva nu e aşa cum îmi aduc aminte, aşa ceva nu se poate, acolo nu se poate, muchie în plus nu se poate, verde cu roşu, albastru cu galben nu se poate, acolo a dat zece

E pierdut de ieri, sau era dat de ieri dispărut, nu mai ştiu ce scrie aici, citi cel de la ghişeu, stătea aplecat peste condică şi citea, uite ce încâlcit a scris şi berbecul ăsta de peste noapte, numai de-a'n boulea scriu, paranoic amnezic, vârsta, înălţimea, semnalmentele, uite aici fişa. Unde l-ai găsit? În curte la Domniţa Bălaşa. Hai să fim serioşi, chiar aici în faţă? Dar unde s-a pierdut ? Probabil în Drumul Taberei. Era cu câinele. Când l-au dat pierdut cică era cu câinele. Asta e tot ce ni s-a dat. Da, uite lesa, el e, e clară Hai că de data asta a scăpat.

mama, o s-o cheme pe mama? a spus numele meu sau numele mamei? asta era după ce am potrivit faţa galbenă, totdeauna e mai uşor să potriveşti întâi faţa galbenă, dacă porneşti de la punctul de sosire trebuie mers înapoi spre plecare, asta se poate

Telefonul nu răspunde. Ia-l şi du-l în curte. Nu, nu-i da drumul în curte, poate să dispară pe poa din spate, aţi înnebunit şi voi. Ţineţi-l aici până ne lămurim, mă-sa nu răspunde. Unde dracu' umblă şi ba asta. Crezi că e nebună ca el?

mama, uite-o pe mama, acolo e mama, ce bine că a venit mama, poate ea ştie, spune-mi mama dacă se poate să aibă zece albastre pe un cub, zece albastre pe un cub, atâta a avut rubicul ăsta azi, era făcută albastra şi mai era unul în partea din dos, dar era cu galben pe muchie, nu-i aşa că nu se poate?

Cum fractură, doamnă? Cum accident? Aşezaţi-l jos. Scrie tu raportul. Da, nu ziceai tu că alţii scriu în sictir? Scrie acu'. Deci câinele a fost călcat de autobuzul 368, care l-a lovit şi pe el, apoi accidentatul a dispărut de la locul accidentului şi a fost declarat dispărut pentru douăzeci şi patru de ore. E posibil ca accidentatul să aibă fractură de rotulă, se recomandă investigaţie imediată. Nu se poate fractură uite-l că merge. Acum şchioapătă, dar parcă adineauri nu. Acum nu. Ba acum da. Stă sprijinit de zid, de aceea nu ne dăm seama. Şi cum dracu' a ajuns din Drumul Taberei pe Calea Victoriei? Toată povestea as nu are sens. Da, doamnă, desigur, vă ascultăm cu răbdare, a dispărut de ieri, am înţeles, noi v-am sunat acum câteva minute. De la care circă v-au trimis aici? Da, aici în condică e raportul lor, copia acelui rapo S-a înregistrat de ieri.

mama, unde e Patrocle? parcă are chef de joacă, parcă mi s-a agăţat de genunchi cu dinţii şi m ţine şi acum, parcă se ascunde în spatele meu, mi se pare că tot timpul Patrocle se ascunde în spatele me mai ţii minte când era mic şi se ascundea în spatele meu şi eu nu ştiam cum să alerg după el, pentru că n pot să alerg spre spatele meu

respiro©2000 All rights reserved.